

عنوان مقاله:

هیستومورفولوژی و هیستوشیمی زبان در گاو میش

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم کشاورزی و زیست محیطی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

زهرا بصیر - گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

گاو میش که در این تحقیق نوع خوزستانی آن مد نظر می باشد دارای زبان کوتاهاتر، پهنتر و پرزهای روی آن نیز کوتاهاتر و نرمتر می باشد. در این تحقیق 10 عدد زبان گاو میش از هر دو جنس نر و ماده بالغ از لحاظ شکل ظاهری و اندازه مورد بررسی قرار گرفت واز زبان های مورد نظر لام های بافت شناسی پس از انجام مراحل روتین بافت شناسی شامل آبیگری، شفاف کردن، آغشتگی با پارافین، قالبگیری، برش بافت، چسبانیدن برشها بر روی لام، رنگ آمیزی هماتوکسیلین- ائوزین و پاس چسبانیدن لامل روی آنها انجام گرفت. زبان دارای بافتی عضلانی و طویل که در سطح پشتی دارای برجستگی هایی نسبت به سطح زیرین بوده است. در مشاهدات میکروسکوپی پرزهای نخى شکل در تمام طول سطح پشتی و لبه های کناری، پرزهای مخروطی و عدسی شکل نیز در روی سطح پشتی و در قسمت تاولی و در نزدیکی ریشه که در انتها قرار گرفته بود قرار گرفته بودند. همچنین پرزهای دیگر بنام قارچی شکللايه لای پرزهای نخى و در سرتاسر سطح پشتی، کناره ها و حتی کناره های سطح شکمی بخش جلویی زبان قرار بطور متعدد قرار گرفته بودند. اپیتلیوم پوششی سطح خارجی زبان از نوع سنگفرشی مطبق شاخی شده بطوریکه این بافت پوششی در روی غدد جامی غیر شاخی و توسط بافت همبند ظریفی بنام پارین به لایه های عضلانی چسبیده و مرز لایه مخاطی از زیر مخاط بطور واضح مشخص نبوده است. بر اساس این تحقیق مشخص گردید که زبان در گاو میش دارای ویژگی های منحصر به خود بوده و دارای تفاوت ها و شباهت هایی نسبت به گونه های دیگر بوده که به آن پرداخته شده است

کلمات کلیدی:

مورفومتري، پرز، گاو میش خوزستانی، بافت پوششی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/870321>

